

Черговий ранг у межах відповідної категорії посад присвоюється державному службовцю через кожні три роки. Протягом строку застосування дисциплінарного стягнення, а також протягом шести місяців з дня отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності черговий ранг державному службовцю не присвоюється. За особливі досягнення або за виконання особливо відповідальних завдань державному службовцю може бути достроково присвоєно черговий ранг.

Дострокове присвоєння чергового рангу може здійснюватися не раніше ніж через один рік після присвоєння попереднього рангу. За сумлінну службу державному службовцю у зв'язку з виходом на пенсію присвоюється черговий ранг поза межами відповідної категорії посад. У разі переходу на посаду нижчої категорії або звільнення з державної служби за державним службовцем зберігається раніше присвоєний йому ранг. Службовець може бути позбавлений рангу лише за рішенням суду.

Прийняття на державну службу, просування по службі державних службовців, вирішення інших питань, пов'язаних із службою, здійснюється з урахуванням категорій посад державної служби та рангів державних службовців. Є сподівання, що нове законодавство про державну службу сприятиме підвищенню ефективності цієї важливої ланки державної діяльності.

Література

1. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII / Урядовий кур'єр. – 2015. – 3 лютого. – № 25.

УДК 336.221.4(477)

Годзинський Д. О., Білак С. С., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ЩОДО ШЛЯХІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах реформ в Україні актуальним залишається питання про формування ефективної податкової системи. Безперечно, її вирішення повинно здійснюватися шляхом вивчення, аналізу і осмислення як існуючої в Україні законодавчої бази, так і накопиченого в світі досвіду у сфері оподаткування. На даний момент в Україні податкова система характеризується численними проблемами і суперечностями. Ні для кого не секрет що українська податкова система визнана в світовій практиці, як

складна й не ефективна.

Основними недоліками вітчизняної податкової системи найчастіше виділяють, зокрема такі:

а) нерівномірність і несправедливість розподілу податкового навантаження;

б) перетворення податкової системи у чинник пригнічення економічного зростання та інвестиційної активності, стимулювання ухилення від сплати податків і відтік капіталів за кордон, у тому числі використовуючи спеціальні зони (офшори);

в) проблема подвійного оподаткування (наприклад, акцизне оподаткування алкогольних виробів);

г) несвоєчасне виконання державою зобов'язань по відшкодуванню податку на додану вартість суб'єктам господарювання (так, на початок 2016 року борг держави по невідшкодованому податку на додану вартість становить 12,5 млрд. гривень [1]);

д) нестабільність податкового законодавства, що обмежує можливості формування суб'єктами господарювання економічної та фінансової політики у середньо та довгостроковому періодах (лише протягом 2015 року майже кожного місяця було прийнято 26 законів, якими внесено зміни й доповнення до Податкового кодексу України);

е) низький рівень податкової культури, широке поширення схем мінімізації та ухилення від сплати податків і зборів, «відкатів» за відшкодування ПДВ тощо, що негативно відображається на обсягах надходжень до бюджету та, як наслідок, на бюджетних видатках.

До негативних рис податкової системи також належить й надмірна її фіскальна спрямованість і неврахування інших завдань, таких як стимулювання інвестиційно-інноваційного розвитку та підприємницької діяльності. Слід підтримати популярну в науці й практиці позицію, що головним нині завданням функціонування податкової політики має стати її переорієнтація із суто фіскальних цілей на стимулювання економічного зростання. Проводячи певні зміни в системі оподаткування держава повинна проводити таку податкову політику, яка би була спрямована на оптимізацію як інтересів держави (податкове наповнення бюджету), так і платників податків (помірне податкове навантаження). В Україні в умовах фінансової кризи виникла необхідність пошуку найбільш дієвих механізмів розвитку стимулюючої функції податків. Відсутність системної оптимізації оподаткування призводить до надмірного обсягу стягнення податків при скороченні обсягів виробництва і, як наслідок, критичного зменшення обігових коштів підприємства та їх прибутків. Відсутність належного податкового стимулювання призводить до погіршення фінансової стійкості підприємств, падіння інвестиційної активності, зменшення темпів розвитку і впровадження нових технологій та інноваційної діяльності. Необхідно внести певні зміни відносно тих

основних податків, що будуть спрямовані на підвищення конкурентоспроможності підприємств. Важливим, при цьому, є надання обґрунтованих податкових пільг, що за певних умов є дієвим інструментом підтримки національної конкурентоспроможності.

В результаті узагальнення різних літературних джерел можна виділити основні напрями врегулювання економіки через запровадження змін в податковій системі, зокрема, це: 1) побудова стабільної, зрозумілої і цілісної податкової системи з метою визначення збалансованих підходів до фінансового перерозподілу в межах країни і обґрунтування норм оподаткування; 2) розширення податкової бази завдяки скасуванню непрозорих податкових пільг, розширенню кола платників податків і оподатковуваних доходів у відповідності з критерієм «доцільності» і принципом «соціальної справедливості»; 3) зниження податкового тиску до теоретично допустимого рівня; 4) забезпечення стабільності податкового законодавства; 5) уніфікація системи оподаткування, уникнення подвійного оподаткування з однієї і тієї ж бази оподаткування; 6) надання гнучкості системі оподаткування, за допомогою ставок оподаткування стимулювати прогресивні і обмежувати негативні явища, що безпосередньо впливають на стан національної економіки; 7) ефективно структурувати систему оподаткування на користь прямого оподаткування майна, капіталу, землі; 8) прозорість податкової системи; 9) посилений контроль за податковими органами, це стосується всіх органів які мають доступ до бюджетів. Крім того, на нашу думку, слід додатково дослідити питання щодо раціональності запровадження лише одного податку замість існуючих дев'яти податків та двох видів зборів.

Література

1. Коник А. Борг по відшкодуванню ПДВ знизився на 2 млрд. грн. з початку року / А. Коник // Українські національні новини. – 2016 (11 березня): Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.unn.com.ua/uk/news/1554278-borg-po-vidshkoduvannyu-pdv-znizivsya-na-2-mlrd-grn-z-pochatku-roku>.

УДК 342.922(043.2)

Грикун М. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ

В умовах становлення демократичної держави та громадянського суспільства важливою функцією держави стає правоохоронна, суть якої